

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

VIII. Quomodo Eusebius collectâ iterum Antiochiae Synodo, alteram fidei formulam promulgavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Alexandro, Homousiani superiores fuerunt; dissidentibus Arianis, & de proprio dogmate inter se digladiantibus. Sed postquam ille fato functus est, anceps utrinque fuit concertatio. Proinde Homousiani quidem Paulum designarunt Episcopum: Aiani vero studia sua in Macedonium conferebant. Et in Ecclesia quidem quæ dicitur Irene, & continua est ei quæ nunc Magna & Sophia vocatur Ecclesia, Paulus Episcopus ordinatur: in quo sane videbatur mortui Alexandri valuisse suffragium.

Αλέξανδρος τοῦ οἰκουμένης οἱ φροντίσται τὸν δρεπανόποιον, τῶν δρεπανούμενων σικελούμενων, καὶ σικελούμενων διαπληκτούμενων φέρει. Σάργος ἐπειδὴ σκεπάζει τοὺς τελεθήκητούς, αμφίβολος ἡ Σάργος μάχη καθίσταται διὸ οἱ εὐραϊκοί οἱοντες, Παῦλον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν περιχέιλον: οἱ δὲ δρεπανούμενοι, μακεδόνοις εἰσιθόντες, οὐ μη τῇ τε εἵνεται ἐπωνύμων σικκλισία, οὐ ἔχομέντη τῆς νῦν μεγάλης καὶ θριάσιας ὀνομαζομένης, χειροβούται Παῦλος, ἐφ' ἑκατὸν μᾶλλον τὴν ἀπελθόντες ψῆφον ἐδόκει κρατεῖν.

CAPUT VII.

Qualiter Constantius Imp. Paulum episcopatum ejecerit, & Eusebio ab urbe Nicomedia evanescere episcopatum C.P. tradiderit.

Imperator vero non multo post Constantinopolim ingressus, ob illam ordinationem gravissimam exarsit ira. Colletoque Arianorum Antistitum Concilio, Paulo quidem episcopatum ademit: Eusebium vero ab urbe Nicomedia translatum, Constantinopoleos Episcopum designavit. His ita gestis Imp. Antiochiam profectus est.

CAPUT VIII.

Quonodo Eusebius collecta iterum Antiochiae Synodo, alteram fidet formulam promulgavit.

Eusebius autem nullo pacto conquiescere poterat: sed omnem, ut est in proverbio, movebat lapidem, ut id quod proposuerat efficeret. Concilium igitur Antiochiae in Syria curat congregari: prætextu quidem dedicandæ Ecclesiæ, quam Augustorum pater Constantinus adificare cœperat: post eius autem obitum Constantius filius, decimo post anno quam jacta fuerant fundamenta, absolverat. Re ipsa vero, ut consubstantialis fidem everteret ac profligaret. In hoc Concilio, ex diversis civitatibus convenerunt Episcopi numero nonaginta. Maximus tamen Hierosolymorum Episcopus qui Macario successerat, non interfuit: id scilicet animo reputans, deceptum se prius fuisse, & per fraudem inductum ut depositione Athanasii subscriberet. Sed neque Julius interfuit Romanæ urbis Episcopus: nec quemquam eō misit qui locum suum impleret: cum tamen ecclesiastica regula vetet, ne absque consensu Romani Pontificis quidquam in

B

ΚΕΦ. Ζ.

Οὐ οὐ βασιλεὺς Καντάρις Παῦλον τὸν φροντιζόντα εἰποτε ποτὲ εὐλαβεῖν εἰσεῖτο δὲ εἰ τοτειναρισταὶ μετεπειθεῖται, πιστοποιεῖται Καντάριν ποτε τοις ἐνεργείαις.

ΜΕΤΑΓΩΝΤΙΣ οὐ πολὺ ἡ ἐπίσκαψ οὐ βασιλεὺς τῇ ΜΚαντάριν πόλει, περὶ οὗ γνῶντες οὐδεὶς ιαγέπιτη γνωμένη χρεογνοία. Εἰ καθιστὰς συέδρυον τῶν τὰ δρεις φρεγεύντων ἐπισκόπων, τὸν μὲν παῦλον χολαργεῖν ἐποίησεν ἐντέλειαν ἡ ἐκτῆς ηκομηδείας μελαστήσας, τῆς Καντάριν πόλεως ἐπίσκοπον ἀναδείνυσι: καὶ μὴν βασιλεὺς ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν αὐλήν ζητεῖται.

ΚΕΦ. Η.

Οὐδεὶς οὐτε πατερεύοντα ποιεῖται οὐ ἀντοχεία τῆς εἰσαγόμενης εἰσιτοῦ ποιεῖται οὐτε πατερεύοντα ποιεῖται.

Εἰσεῖτο δὲ εἰδέντι τερψτῷ ήσυχαζεῖτο: Λεόντιον αὖτε τοῦ λόγου, πάντα λίθον σκινεῖται εἰς τὸν σύνοδον εἰς αὐλοχεία τὸ συέδριον γνέσιον, περιφάσας μὴν τῷ εγκαίνιῳ τὸ σικκλισία, πόλιης μὴν τῷ αὐγέστῳ κατασκευαζεῖτο: Μηδέ τελεστοῖς ἡ αὐτός, οὐδὲ καντάριος δεκάτῳ ἔτει δοτοῦ τὸ θεμελιώτερος σωστέλεσεν τὸ διάλιθος. Πήτη ανατερρητή καὶ καθαρεύσας τὸ οὐρανότερον πίξεως εἰς τάντη ἡ τῆς σωστής, σωτῆλθον εἰς διαφέροντα πόλεων ἐπίσκοπος στενήκονται μάξιμος μήτοιο τῷ λεγέντῳ μων ἐπίσκοπος, οὐδὲ μακάρειον διεξέστατο παρερθέται αὐτῷ, Πηλογισάμενος οὐτε τοις σωαρπαγεσίαις εἰς τὴν καθαρεύσας θαυματουργίας Αθανασίος αὐλά μὴν εἰδένειται παρηνος, οὐτε μεγίστης ρώμης ἐπίσκοπος. Υδὲ μὴν εἰς τὸν τόπον αὐτὸς ἀπεσάλκει πινάκας κατοικανόν σικκλιστικὴ κελεύονται, μὴ δεῖν τῷ τέλῳ γνώμην ταῦτα θησκόπος ρώμης, ταῦ

ἐκκλησίας κανονίζειν συγκρίεται εὖάντη ή σωμόδος εὐτῇ ἀνίσχεια, παροτία καντατίς Βασιλέως, εὐσπατία μαρκέλλος καὶ περούνε. οὐ δὲ πέμποντες τοτέ διὸ τὸ τελευτῆς τῶν ἀνγέτων παλέρες κανονίνες πέσειν καὶ τότε τὸν ἀνίσχεια ἐκκλησίας πλάτος, πλαδεξαμήρως ἐν φερένιον οἱ φέλει ἐνσέβειν, ἔργον τίθενται περιγραμμώς αἰθανάσιον διαβάλλειν, περιτον μὴν ὡς τελεῖ κανόνα περάξαντα, οὐντοι ἀντοι ὁρευαντοτε, οὐν μὴ γνώμην κοινά σωμεδρίας τῶν ἐπισκόπων, τὴν τάξιν τὸν ιερωσύνης αἰνέλαβεν ἐπανελθὼν γὰρ διπλὸν τὸν ἄξονας, οὐαταὶ ἐπιστέψας εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσεπέδησε καὶ οὗτον τὴν εἰσόδῳ αὐτετέ ταρσοῦς γνομένης, πολλῷ εἰν τῇ στάσι ἀπέθανον καὶ ὡς πινακίδεντων ταῦθα ἀλανατίς, πινακίδην διαστητοῖς περιγραμμάται τοῦ ἀθανατίου εἰς μέσην τοῦ γονοῦ.

Κεφ. θ'.

Πιεινούσια τοῦ εἰμοτοῦ.

Eπὶ τότοις τότε τῆς διαβολῆς ψυχομήνης περιχρείζονται τὸν Αἰλεξανδρείας ἐπισκόπον, περιτον μὴν ἐνσέβειν τὸν ἐπικλητέντα εἰμοτόν τοις διπλάσιοι γεώγραφοι ὥρασικειας, οἵ τότε παροῦνται τῇ σωμόδω φησί γὰρ εἰς τοὺς εἰς αὐτὸν περιονιμώρων βιβλίων, ὡς εἴπειν εὐσέβεις οὐκ τὸν εὐπατεριδῶν τὸν μετεπολιτείαν εδέσσει καταγόμενωρος εἰς τὰς τε ἡλικίας τὰ ιερά μαθών χράμματα είτα τὰ ἐλάνιαν παιδισθείς τελετῶν τηνικατα τῇ εδέσση ἐπιδημίαις Σανταπαδεύτη, τέλος ταῦθα πατροφίλος καὶ ἐνσέβεις τὰ ιερατηριανέθνι βιβλία τῶν οὐ μεν τῶν εἰς καὶ Σαρεία, οὐδὲ τὸν σκυθοπόλει ταρσίσατε ἐκκλησίας μηδὲ ταῦτα ἐπιδημίαις ταῦθε τῇ ἀνίσχεια, σωμένη εὐσάθιον ταῦθα κύριον κατηγορεύεται Βερριέως καθαρεύθηναι ὡς ταῦτα λίγονται είτα αὐθις τὸν ἐνσέβειον σωμέναια ἐν φερένιον τῷ πλαδεξαμήρῳ ἐνσάθιον φεύγοντα τε τὴν ιερωσύνην, καταλαβεῖν τὴν αἰλεξανδρείαν, κακεῖ μαθεῖν τὰ φιλόσοφα ἐπανελθούντα τε εἰς τὴν ἀνίσχειαν, πλακίτω τῷ μηδὲν ἐν φερένιον σωμέναια, ταῦτα ἐνσέβεις Θηναντίνης πόλεως ἐπισκόπη περιβιβίναι εἰς τὴν Αἰλεξανδρείας ἐπισκόπην αλλ' εἰκεὶ μὴ μηκέτι οὔμησαν, διὰ τὸ σφόδρα ταῦθα τὴν Αἰλεξανδρείων λαζ,

A Ecclesia decernatur. Congregatur itaque Synodus Antiochiae, praesente ipso Imperio Constantio, Consulatu Marcellini & Probinus, anno quinto post obitum Constantini patris Augustorum. Presidebat eo tempore Antiochenæ Ecclesia Flaccillus, qui Euphronio successerat. Igitur Eusebiani ante omnia Athanasium calumniari studuerunt: primum quidem quod contra regulam quam ipsi tum primum constituerunt, episcopatus sui locum absque decreto communis Episcoporum Concilii recuperasset. Quippe ab exilio reversus, suopte nutu atque arbitrio Ecclesiam occupaverat. Deinde quod sub ingressum ejus orto tumultu, multi in seditione occubuerint: & quod alii quidem verberibus ab illo affecti fuissent: alii in judicium adducti. Sed & illa quæ in urbe Tyro adversus Athanasium gesta fuerant, in medium protulerentur.

CAPUT IX.

De Eusebio Emiseno.

Hujusmodi tum concinnatis cælumniis, Alexandrina Ecclesiæ Episcopum designant, primò quidem Eusebium cognomento Emisenum. Quisnam porro iste fiterit, docet Georgius Laodicæ Episcopus, qui Concilio huic etiam interfuit. Nam in libro quem de ejus vita conscripsit, ait illum ex viris nobilissimis Edessæ in Mesopotomia generis sui originem duxisse: & à puerō facris literis institutum, Græcas postea disciplinas à quodam magistro qui tunc temporis Edessæ degebat, percepsisse: tandem vero sacerdotum Voluminum expositionem ex Patrophilo haussisse atque Eusebium: quorum hic Cæsariensem, ille Scythopolitanam regebat Ecclesiæ. Post hanc cum Antiochiam venisset, contigit ut Eustathius à Cyro Beroensi accusatus tanquam Sabelliani dogmatis assertor, deponeretur. Quare Eusebius, cum Eufronio, qui Eustathio successerat, deinceps vixit. Postea cum sacerdotium ei deferretur, honoris ejus vindicta causa Alexandriam se contulit, atque illic Philosophia operam dedit. Hinc reversus Antiochiam, cum Flaccillo Euphronii successore familiariter versatus est: Tandemque ab Eusebione Constantinopolos Episcopo ad Alexandrinæ urbis sacerdotium est promotus. Ed tamen profectus non est, propter ea quod Athanasius à populo Alexandri-

L. iii